

ANTTI TENETZ:
Metsän kuiskaus

Teos koostuu punahärö-kovakuoriaisesta otetuista kolmiulotteisista kuvista, joita heijastetaan alustalle.

Kovakuoriaisten KUNNNIAKSI

Tiede ja taide kohtaavat
Luonnontieteellisen keskusmuseon
Kuoriaisefekti-näyttelyssä.

LIINA KJELLBERG, TEKSTI
SEPPÖ SAMULI, KUVAT

LATTIAN tasolta kuuluu tasaisin väliajoin suhahdus, kun automaattipiirturi siirtää kynän kärkeä paikasta toiseen. Valkoiselle alustalle piirtyy hiljalleen kuvia kirjanpainajan syömäkuvioista parittelukammioineen ja emo- ja toukkakäytävineen.

Automaattipiirturin suhahduksiin sekoittuu salin takakulmasta kuuluva palavan puun hiljainen räntinä. Lahopuiden sisältä ja ulkopuolelta tallennettuja ääniä säestävät jouhikko, pitkähuilu ja elektronisen musiikin instrumentit.

Salin keskellä oleville jalustoille on aseteltu kovakuoriaisten kehonosia esittäviä veistoksia. Lattiaan heijastuvat punahäröstä 3D-skannerilla otetut kuvat.

Luonnontieteellisessä keskusmuseossa Helsingissä avautunutta Kuoriaisefekti-näyttelyä ovat innoittaneet seitsemän metsiemme uhanalaista kovakuoriaista ja yksi lude: korpikolva, kaskikeiju, haavansahajumi, lahokapo, punahärö, mäntyhuppukuoriainen, havuhuppukuoriainen ja palolatikka.

Uutta näkökulmaa

Taidenäyttely on osa Metsähallituksen Beetles Life -hanketta. Hankkeen tavoitteena on ennallistaa metsiä ja lisätä lahopuun määrää suojelualueilla ja turvata siten näyttelyäkin innoittaneiden kovakuoriaisten ja luteen elinmahdollisuudet.

”Vaikka hanke kohdentuu näihin muutamaan kovakuoriaiseen, olennainen pointti on, että se hyödyttää paitsi kohdelajeja myös paljon suurempaa eliöjoukkoa ja kokonaisia elinympäristöjä”, sanoo Metsähallituksen erikoissuunnittelija **Tee-mu Rintala**.

Hän kaipasi luonnonsuojeluun uutta näkökulmaa ja koki, että hankkeelle voisi taiteen kautta

saada lisää näkyvyyttä.

”Taide ja tiede ovat välillä turhan kaukana toisistaan, vaikka yhdistäviä tekijöitä on paljon. Luonnosta on ammennettu vaikutteita taiteeseen niin kauan kuin ihminen on taidetta tehnyt.”

Intohimo yhdistää

Taidenäyttelyn teokset ovat syntyneet kahden vuosina 2021 ja 2022 järjestetyn Tieteen ja Taiteen

Taiteilijat ja tutkijat löysivät yhteisen kielen nopeasti, kertoo taideprojektia vetänyt ja itsekin näyttelyyn taideteoksen tehnyt kuvataiteilija Joonas Ahlava. Hän hyödynsi teoksessaan palanutta puuta.

leirin tuloksena. Leireille osallistui kymmenen taiteilijaa sekä kaikkiaan yksitoista tutkijaa muun muassa Helsingin yliopistosta, Metsähallitukselta ja Suomen ympäristökeskuksesta.

Taideprojektia vetänyt ja itsekin näyttelyyn taideteoksen tehnyt kuvataiteilija **Joonas Ahlava** kertoo, että taiteilijat ja tutkijat löysivät yhteisen kielen nopeasti.

”Tutkijoita ja taiteilijoita yhdistää intohimo omaan tekemiseen. Taiteilijoille on hieno mahdollisuus, kun asiantuntijat on etsitty valmiiksi. Taus-tatiedon hankkiminen voi muuten viedä vuosia. Tutkijoiden haasteena taas voi olla tutkimustiedon popularisointi”, hän sanoo.

Joonas Ahlava uskoo, että taidenäyttely palvelee sekä tutkijoiden että taiteilijoiden tarpeita. Samalla, kun se lisää ihmisten tietoisuutta uhanalaisista metsälajeista, se tuo uutta yleisöä nykytaiteen pariin.

”Näyttely ei pyri valistamaan tai kertomaan asioita uhkakuvien kautta. Nykytaide on niin monipuolista, että aihetta voi lähestyä monella eri tavalla. Kaikille löytyy jotain.”

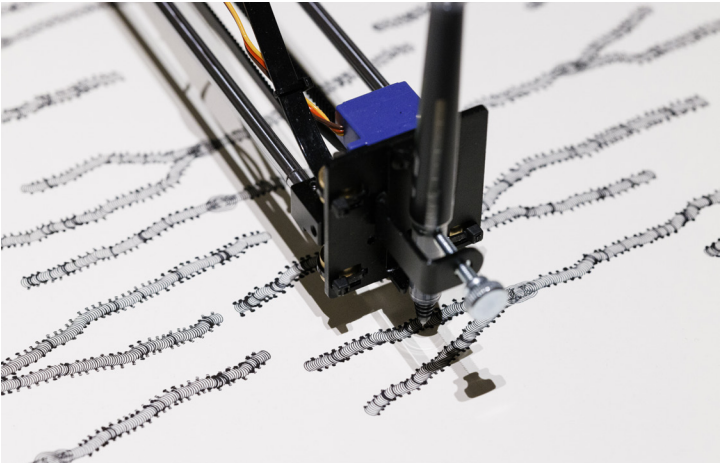
Jatkoa toivotaan

Kuoriaisefekti-näyttely on avoinna tiistaista sunnuntaihin 20. marraskuuta asti. Entä sen jälkeen?

”Olisi hienoa, jos tästä syntyisi jotain pysyvää – että taiteilijat ja tieteilijät kohtaisivat määrävälein joissain merkeissä ja katsoisivat, mitä siitä syntyy. Olen varma, että taiteilijoiden tavasta tehdä asioita olisi hyötyä myös tiedepuolella. Ja tosinpäin”, Rintala sanoo.

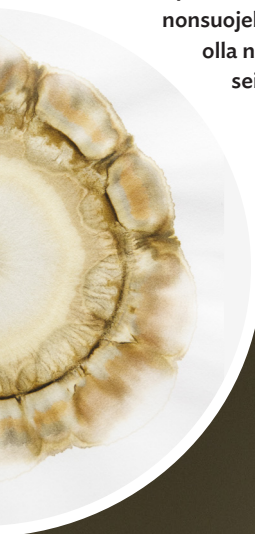
Ahlava on samaa mieltä.

”Eri alojen ihmiset lähestyvät asioita eri tavoin, mutta jaettu intohimo on mukaansatempaavaa.”

SIRJA MOBERG:
maaperä-, kaarna-, naava-, jäkälä- ja sammalnäytteistä paperille tehtyjä kromatografioita

Teos kuvaa elinympäristöjen pirstoutumista. Teoksessa käytetyt näytteet on kerätty sellaisilta luonnonsuojelualueilta, jotka voisivat olla näyttelyssä esiteltujen seitsemän uhanalaisen kovakuoriaisen ja yhden luteen elinympäristöjä.

OTSO HAVANTO:
yksityiskohta teoksesta Syömäjäljet

Mekaaniset piirturit piirtävät paperille kirjanpainajan lisääntymistä mallintavia syömäjälkiä. Syömäjäljet koostuvat parittelukammiosta, parittelukammiosta lähtevistä emokäytävistä ja emokäytävistä lähtevistä lukuisia toukkakäytävistä.

FANNY VARJO:
yksityiskohta teoksesta Pienet Suurenmoiset – Kahdeksan piirrettä

Veistokset kuvaavat esiteltujen seitsemän kovakuoriaisen ja yhden luteen piirrettä.

JOONAS AHLAVA:
Saattajille

Teoksen materiaali on Helsingin yliopiston Hyytiälän tutkimusaseman lähistöllä olevasta polttaen ennallistetusta metsästä. Alareunaan on kirjoitettu viesti kaunokirjoituksella ja peilikuvana. Näyttelyn jälkeen teos viedään takaisin polttoalueelle.

HANNA RÄST:
Uhanalaisuusluokitus

Teos koostuu näyttelyssä esiteltujen seitsemän kovakuoriaisen ja yhden luteen tieteellisistä nimistä. Mitä uhanalaisempi laji on, sitä enemmän kirjaimia nimestä on poistettu. Teoksen lajit ovat ylhäältä alaspäin äärimmäisen uhanalainen punahärö (*Cucujus cinnaberinus*), erittäin uhanalainen korpikolva (*Pytho kolwensis*), vaarantuneet lahokapo (*Boros schneideri*), kaskikeiju (*Phryganophilus ruficollis*), haavansahajumi (*Xyletinus tremulicola*) ja palolatikka (*Aradus angularis*) sekä silmälläpidettävät havuhuppukuoriainen (*Stephanopachys linearis*) ja mäntyhuppukuoriainen (*Stephanopachys substriatus*).

C C SCI A RI S
PY H K LW SIS
BO OS SCH ID I
P RYGAN P LUS RUF C LL S
XYL T NUST MUL COLA
R DU GUL RI
ST PH NOP CHYS LIN RIS
EP ANOPAC Y UB TRIATU